

[Moses Olsen.]

dende parter i betragtning af, hvor langt fra hinanden synspunkterne har været til at begynde med.

Jeg nævnte under første behandling kravet om enkelhed i administrationen, og jeg har med stor glæde konstateret de yderligere forenklinger, der er foreslået undervejs fra ministeriets side, f. eks. at såvel forskudsregistrering som ligning og slutopgørelse nu skal foretages af skattekommunen selv, så vi undgår den centraliserede fælles edb-løsning, som jeg efterhånden er blevet mere og mere skeptisk over for.

Systemet bliver altså nu, at landsrådet bestemmer personfradraget og kommunerne udskrivningsprocenten. Hvordan denne kompromisløsning vil virke i praksis, ved vi jo af gode grund ikke endnu, og derfor mener jeg, at vi må stille os meget åbne her i tinget, hvis det senere skulle vise sig nødvendigt at foretage ændringer — det vil det nok med årene.

Jeg har også med glæde bemærket, at ministeriet er villig til at tage op til overvejelse at åbne en mulighed for, at selskaber, herunder brugsforeninger, vil kunne få tilladelse til at benytte et fra kalenderåret afvigende regnskabsår. Jeg synes, det er et forhold, som vi må være opmærksom på i indkøringsperioden, og hvis det viser sig praktiskabelt, eller hvis det viser sig, at den nu foreslåede ordning med kalenderåret som skatteår bliver alt for kompliceret for brugsforeningerne f. eks., må man se meget åbent på dette spørgsmål.

Alt i alt vil jeg sige, at jeg går ind for de ændringsforslag, der er stillet. Som det allerede er blevet sagt, er det jo en lov, som vi kommer til at se på mange gange i de kommende år. Personlig mener jeg, at det nu foreliggende forslag er en ganske rimelig begyndelse til det kommende skattesystem i Grønland.

Ministeren for Grønland (Knud Hertling):

Jeg vil gerne begynde med at sige tak for den tilslutning, dette lovforslag har fået fra samtlige ordførere. Det er klart, der vil være vanskeligheder ved indkøringen og administrationen af denne skattelov. Jeg havde nær sagt: hvor i verden har man ikke mødt vanskeligheder, særlig store vanskeligheder, når man skal til at indføre nye systemer,

ikke mindst inden for skattelovgivningen? Disse vanskeligheder vil vi også møde i Grønland, det tvivler jeg ikke om.

Det, som har været meget interessant i forbindelse med behandlingen af dette lovforslag, det er den begyndende diskussion, der opstod om den grønlandske politiske strukturering og om, hvilken rolle de enkelte kommunalbestyrelser og landsråds skal spille i administrationen af denne lovgivning. Denne debat har afsløret, at der er meget stor interesse rundt omkring i Grønland for, hvad det er man foreslår, hvad det er man beslutter sig til. Jeg har i hvert fald selv lært ved denne diskussion, at hele spørgsmålet om den fremtidige grønlandske politiske ordning ikke alene hviler på landsrådets kompetence, men også i høj grad hviler på, hvilken kompetence vi i fremtiden vil give de grønlandske kommuner.

For mig har det afgørende i forbindelse med diskussionen om fastsættelsen af personfradragenes størrelse og fastsættelsen af skatteprocenterne været, hvad de enkelte kommuner har sagt. Selvfølgelig har det haft betydning, hvad landsrådet sagde, det er klart, det har vi altid lyttet til, men for mig har det været afgørende, hvad de enkelte kommunalbestyrelser sagde. Jeg har opdaget under behandlingen af disse ting, at ikke alle kommuner i Grønland i øjeblikket ser sig i stand til at administrere denne lov. Når man opdager, at der findes 4-5 mindre kommuner, som mener, at de ikke er modne nok til at tage den store administration op endnu, så må man tænke tanken om, og det er det, der har resulteret i de ændringsforslag, som nu foreligger.

Det er min opfattelse, at man stort set vil være tilfreds med disse ændringer i Grønland. Jeg er enig med hr. Moses Olsen i, at man jo aldrig er helt tilfreds, når man opnår et kompromis. Det er altid rart at få sit synspunkt igennem, men jeg tror nok, man må sige, at det kompromis, som vi er nået frem til her, virkelig er af det gode.

Jeg skal ikke komme ind på enkeltheder ved denne behandling, for stort set er vi jo enige om, at dette lovforslag er en prøve. Vi skal prøve at lave et system i Grønland, og denne administration, som jo først og fremmest vil foregå fra landsrådet, vil møde de vanskeligheder, som jeg omtalte før. Derfor er jeg enig i, at spørgsmålet om skattelovens